

[LIII Gyldenkilde]

Om vi skal bruge den metode, som der her er skitseret, vil jeg gerne have drøftet lidt under udvalgsarbejdet. Det er ikke, fordi vi har noget særligt imod det, men jeg synes nu nok, at der var andre ting, som måske var lige så vigtige som det at tage fat i. Men det er en anden diskussion, og den skal jeg ikke trætte med nu.

Vi vil se med milde øjne og forholdsvis åbent sind på det sidste punkt, og vi vil gerne være med til det med efterlønerne. I øvrigt kan vi jo se, om vi kan blive lidt klogere under udvalgsarbejdet – det er jo en mulighed.

Poul Nødgaard (FP):

Det lovforslag, som Socialdemokratiet her har fremsat, indeholder to ønsker om ændring i loven vedrørende lån til betaling af ejendomsskatter for pensionister.

Socialdemokratiet har i bemærkningerne til lovforslaget gjort rede for de rentemæssige problemer, der har været, lige siden loven blev sat i kraft i 1982.

Sigtet med, at pensionister skal have mulighed for at få indefrosset deres ejendomsskatter, er Fremskridtspartiet enig i er en god politik, og loven kan bruges af de pensionister, som ønsker det. Samfundet som sådan sætter ikke noget til økonomisk set, da de indefrosne ejendomsskatter med tillæg af renter forfalder ved ejerskifte.

Det, der er det springende punkt i lovforslaget, er, om den årlige renteberegning foretages på et for pensionisterne forsvarligt grundlag.

I de otte år, loven har eksisteret, har rentespørgsmålet været behandlet flere gange her i Folketinget, og hver gang troede man, at nu havde man fundet den permanente løsning. Når der i dag atter røres ved spørgsmålet, er det i erkendelse af, at den nuværende beregningsform med 1,5 pct. under Nationalbankens diskonto ikke længere er anvendelig. Nationalbanken har nemlig anlagt det syn, at dens diskonto skal tilpasses et mere markedsmæssigt niveau, senest understreget i, at diskontoen den 2. januar 1991 er forhøjet til 9,5 pct. Så står Folketinget igen med et problem vedrørende renteberegningen af de indefrosne ejendomsskatter.

Nu lægger Socialdemokratiet med sit lovforslag op til at anvende en rentesats fra kursgevinstloven, der for tiden er på 9 pct., og hvori der gives et fradrag på 3,5 pct., så den årlige rentetilskrivning bliver 5,5 pct. Det lyder jo

ganske fornuftigt. Men hvem kan så give garanti for, at dette beregningssystem holder?

Under det forestående udvalgsarbejde vil Fremskridtspartiet se positivt på en løsning af renteproblemerne. Men det skal med garanti være noget, der kan holde i en årrække, så Folketinget ikke gang på gang skal behandle et spørgsmål, der burde kunne sættes på skinner af de mange økonomiske eksperter, vort land omgiver sig med.

Hvad angår lovforslagets anden væsentlige bestemmelse, der går ud på, at der også skal gives adgang for efterlønsmodtagere til at komme ind under ordningen, skal jeg blot give den oplysning, at Fremskridtspartiet under det forestående udvalgsarbejde vil søge nogle detailspørgsmål nærmere afklaret. Jeg kunne løfte sløret her og spørge: Hvad f.eks. med personer på delpension og en række andre borgere med lavere indtægter end f.eks. efterlønsmodtageren, der frivilligt er gået ind i denne ordning?

Med disse betragtninger skal jeg på Fremskridtspartiets vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling, hvor der skal findes en løsning, der kan fungere i en årrække, og ikke det lapperi, som har kendetegnet lovgivningen på det område, som Folketinget behandler i dag, med hensyn til renteberegningen.

Jeg gentager, at mit parti nok vil være rimelig kritisk indstillet over for, at ordningen kommer til at omfatte efterlønsmodtagere.

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har i Det Radikale Venstre med interesse læst dette lovforslag og vil komme med følgende bemærkninger til det:

Det første ønske, der er udmøntet i forslaget, er et ønske om at få efterlønsmodtagere omfattet af muligheden for at få indefrosset ejendomsskatter i forbindelse med boligen.

Umiddelbart har vores reaktion været, at det var vi ikke interesseret i, men det er nok mest en reaktion på, at det er to forskellige typer af understøttelse eller af forsørgelse, de to grupper har; enten er de altså pensionister, eller også er de efterlønsmodtagere. Jeg synes selvfølgelig ikke, det skal være afgørende, om en ydelse er en arbejdsmarkedsydelse eller en social ydelse. Det kan være rigtigt at bedømme det ud fra et synspunkt om, at hvis man er på efterløn, har man permanent forladt arbejdsmarkedet og har derfor ingen udsigt til at gå op i løn igen.